

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἦρχισαν νὰ παρέρχωνται αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἐβδομάδες μονοτόνως καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος. Δηλαδή, κυρίως εἰπεῖν, περιεπέσαμεν εἰς τὸν συνήθη βίον, μετὰ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ραγδαίως ἐπελθόντων παλυκρότων γεγονότων κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας. Καὶ ὅταν κατὰ πᾶσαν πρωίαν ἀνοίγωμεν τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων σχεδὸν ταύτοχρόνως μὲ τὰ βλέφαρα τὰ βεβαρυμένα ἀκόμη ἐκ τοῦ ὕπνου, καὶ δὲν ἀπαντῶμεν εἰς τὰς στήλας τῶν καμμίαν διαρπαγὴν μουσείου, καμμίαν ἀνακάλυψιν ἐλλείμματος ταμείου, καμμίαν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν δικαιοχριστοῦ τινος τῶν δημοσίων προσόδων, χασιώμεθα ἐξ ἀνίας, καὶ μᾶς ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ ἐξαιολογηθῶμεν τὸν πρωινὸν ὕπνον μας. Ἀλλως τε διερχόμεθα καὶ τὴν μᾶλλον ἄχαριν, δύναται τις νὰ εἴπῃ, τὴν μᾶλλον ἄγονον ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Ὁ ἥλιος μᾶς πυρακτῶνει μὲ ὅλην τὴν θερινὴν ἀγριότητα, χωρὶς ν' ἀνακηρυχθῇ ἀκόμη ἐπισήμως τὸ θέρος, χωρὶς ἀκόμη νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ κώνωπες, οἱ κυνοκτόνοι καὶ ὁ θιάσος τοῦ Λασσάλ καὶ χωρὶς πρὸς πανηγυρισμὸν νὰ πυρποληθῶσι τὰ ἐναπολειφθέντα δάση. Ἡ πολιτικὴ, ἀντιθέτως πρὸς τινὰ βλαβερὰ ἔντομα, ἀπαναρκούται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καὶ ζωογονεῖται μὲ τὰ πρῶτα ψύχη τοῦ χειμῶνος. Ἡ βασιλικὴ Οἰκογένεια ἀπουσιάζει, οἱ πρέσβεις ταξειδεύουσι ἐκ περιτροπῆς μέχρι Κερκύρας — ἄχ! ἂν ἦτο τῶρα ὁ ἀλησμόνητος Κουρτοπάσης, πόσον ὠραία καὶ πόσον πρόσφορος θὰ ἦτο δι' αὐτὸν ἡ ἐκεῖ διαμονή! — ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς καταχίνεται δι' ἐπιτροπῶν νὰ φράξῃ τοὺς πίθους τῶν Δαναίδων τῶν δημοσίων διαχειρίσεων. Τῇ ἀληθείᾳ κατὰ πᾶσαν τοιαύτην ἐποχὴν πλήξεως καὶ ἀνίας ἔπρεπε πρὸς φυσικὴν συμπλήρωσιν νὰ προσκαλῆται, ὅπως λαμβάνῃ τὴν κυβέ-

νησιν τοῦ Κράτους ὁ κ. Δηλιγιάννης μὲ τὴν ρητὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε, νὰ ἔχῃ δεδεμέναι τὰς χεῖρας — θὰ ἦτο ὑπερβολικὴ ἡ σκληρότης ν' ἀπαιτήσωμεν, ὅπως τὰς ἔχῃ κεκομμένας — καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προσκαίρου μεσοβαλείας του. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη ὅλως φανταστικὴ εὐχή μας, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐγίνετο παραδεκτὴ, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀφοῦ εὐρίσκεται περὶ τὰ τέλη!

✱

Τὸ μόνον πρᾶγμα εἰς τὸ ὅποιον παρατηρεῖται κάποια ζωηρότης εἶνε αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις μας, αἵτινες ὁσημέραι τραχύνονται. Αἱ σχέσεις μας αὐταὶ μετὰ τῆς γείτονος δυνάμεως ὁμοιάζουσι μὲ τὰς ἀγκιστρὰς, ἡ μὲ τὰ φασόλια — παρομοιώσεις τῆς ἐποχῆς. Ὅσον ὁμαλαὶ καὶ ἂν εἶνε, ἅμα παρέλθῃ ἐν χρονικὸν διάστημα, ἀμέσως ἀρχίζουν νὰ γίνωνται τραχεῖαι.

✱

Ἡ γαστρονομικὴ αὕτη παρομοίωσις μᾶς ὑπενθυμίζει μίαν ἄλλην παρομοίαν. Ὅλα τὰ τραχέα πράγματα ἀπὸ τῶν ὀκταποδίων μέχρι τῶν πασσαδῶν τοῦ Διθανίου τόσον περισσότερον μαλακώνονται, ὅσον περισσότερον κτυπῶνται. Ὑποθέτομεν, ὅτι ὁ ἡμέτερος Πρωθυπουργός, ὁ διὰ τόσης στενῆς φιλίας συνδεόμενος μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινού, δὲν ἀγνοεῖ αὐτοὺς τοὺς νόμους τῆς μαγειρικῆς.

✱

Ἀλλως τε αὐτὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε ἀ-

ληθῶς πολὺ περίεργα, παίζουν δὲ μεγάλον ρόλον εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τὰ ὀνόματα. Διαμαρτυρόμεθα, ὅτι δὲν θέλομεν ἡμεῖς εἰς τὴν Μακεδονίαν νὰ κατακτήσωμεν ἔδαφος, καὶ ὅμως ἐνδιαφερόμεθα τόσον διὰ τὸν κ. Πηγεῶνα. Διαρρήδην κηρύσσει ἡ Κυβέρνησις μας, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς εἶνε ἐντελῶς εἰλικρινὴς καὶ ἀθῶα, καὶ ἐντοσούτῳ ἐπιμένει νὰ στέλλῃ πρόξενον τὸν κ. Πανουργιαν!

✱

Ἔχει ἐν τούτοις μίαν δικαιολογίαν σπουδαίαν ἡ Κυβέρνησις μας ἀπέναντι τῆς Πύλης καὶ τῶν Δυνάμεων. Ἐὰν αὐταὶ ἀπαιτήσωσι ν' ἀπομακρυνθῇ ὁ ἐπιστρέφων Πρόξενός μας, ἡ Κυβέρνησις μας πρέπει ν' ἀπαντήσῃ, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ κάλλιστα ἐκεῖ, ἀφοῦ διατελεῖ ὑπὸ περιορισμὸν . . . εἰς τὸ Μοναστήριον!

✱

Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν κ. Πηγεῶνα, καὶ τὸν κ. Πανουργιαν, καὶ τὸ Μοναστήριον, καὶ τὰς πλαστογραφημένας ἐπιστολάς, καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Αὐστρίας, ὅτι δὲν ὀρέγεται τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ τὰς πατριωτικὰς ἐπιφωνήσεις «προσοχὴ εἰς τὴν Μακεδονίαν!» καὶ τὰ ἀναριθμητὰ περὶ τῆς χώρας ταύτης ἐμβριθῆ ἄρθρα, ὕστερον ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ὀξυτάτην Μακεδοτίτιδα, ἥτις μᾶς κατέλαθεν, ἀρχίζομεν νὰ μαντεύομεν τὸ αἷτιον, διὰ τὸ ὅποιον ἀνέκαθεν ὁ λαὸς μας ἀποκαλεῖ τοὺς μεταμφιεζομένους Μακεδόνας καὶ τοὺς μεταμφιεσμοὺς μακεδοτίτικα.

✱

Καὶ τὸ τρίτον κόμμα;

Φαίνεται, ὅτι ἐσχηματίσθη μὲν, ἀλλ' ἀναμένει νὰ παρέλθῃ ἡ ἐπικρατούσα πολιτικὴ ἀπραξία διὰ νὰ δώσῃ πλεῖον ζωῆς. Τὸ καλλίτερον πρὸς τοῦτο μέσον θὰ ἦτο νομιζόμεν — ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐφεῦρε τὰς δυσσιώτους πολιτικὰς κηδεῖας — νὰ διενεργήσῃ προσεχῶς τὸ νέον κόμμα τὴν πολιτικὴν κηδεῖαν τοῦ τέως δυσμοίρου ἀρχηγοῦ. Διότι τὸ κόμμα αὐτὸ εἶνε κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα διὰ τὸ πολιτικὸν στάδιον τοῦ κ. Δηλιγιάννη τελεία καὶ παύλα.

✱

Ὁ δὲ σύλλογος τῆς Ἀποκεντρώσεως;

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατεφάνη, ὅτι εἶνε τὸ μόνον σωματεῖον, τὸ ὅποιον αὐτὸ πρῶτον ἐμπράκτως ἐφαρμόζει τὰς ἀρχάς του, διότι πρὶν ἢ συσταθῇ καὶ καὶ ἀποτελέσῃ κέντρον, προέκυψεν ἐκ τῶν σπλάγγνων τοῦ ἑτεροῦ σωματεῖον καὶ αὐτὸ τῆς ἀποκεντρώσεως, μὴ ἔχον οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ πρῶτον.

✱

Ἐν τούτοις, ἐλησμονήσαμεν νὰ προσθέσωμεν εἰς ὅσα περὶ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἰδιαιτέρως εἴπομεν, ὅτι τὸ σωματεῖον ἔχει ἓνα ἄσπονδον ἐχθρόν. Ὁ ἐχθρὸς οὗτος εἶνε ὁ κ. Κούκ, ὅστις, ὡς νὰ ἐγίνωσκεν ἐκ τῶν προτέρων τ' ἀποκεντρωτικὰ ταῦτα σχέδια, ἤλθεν ἐπίτηδες ἐνταῦθα πρὸ τινος διὰ νὰ ἰδρύσῃ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα κέντρα πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν περιηγητῶν.

✱

Ἀλλ' οἱ ἀποκεντρωτικοὶ ἔχουν μίαν παρηγορίαν. Πόσοι ἐπὶ τέλος εἶνε αὐτοὶ οἱ περιηγηταί, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα; Καὶ ἐνόσω τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας διατηροῦνται εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν πόσοι θὰ συχνάζουν εἰς αὐτὰ τὰ κέντρα; Τρεῖς καὶ ὁ Κούκ!

✱

Οἱ χωροφύλακες παραιτοῦνται ἀγέληδόν· ἡ λέξις νομί-

ζομεν, προκειμένου περί χωροφυλάκων εἶνε κατάλληλος.

Λέγουσιν, ὅτι προσέβησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ μισθοῦ. Ἀλλὰ κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας, τὸ αἷτιον τὸ παρακινῆσαν αὐτοὺς εἶνε, ὅτι τὸ ἔργον των μετὰ τὰς τελευταίας ἀπειραριθμούς καταδιώξεις καὶ συλλήψεις τῶν ταμιῶν καὶ ἄλλων ὑπολόγων ἐγένετο λίαν ἐπίπονον.

✱

Μία ὁθωμανὶς ἀρπαγεῖσα πρὸ τινῶν ὅλως ρωμικτικῶν τῷ τρόπῳ ὑπὸ τῶν λεμβούχων ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Πειραιεὶ καὶ διατρίβουσα ἐν τῇ πόλει μας μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς παρεφρόνησεν ἡ ἀτυχής, ὡς ἀναγγέλλουσιν αἱ ἐφημερίδες.

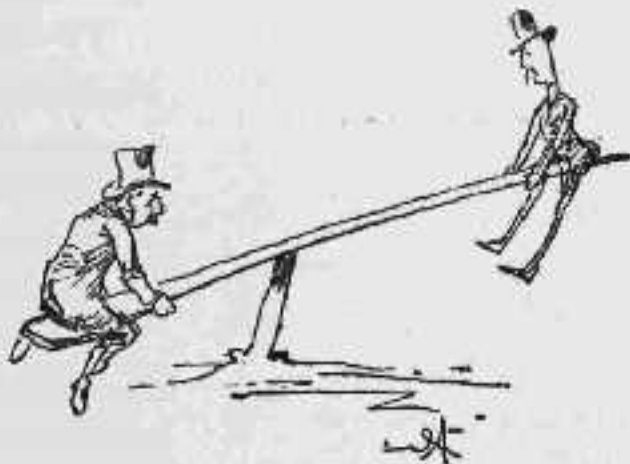
Τὸ περιστατικὸν τοῦτο δύναται νὰ παράσχη ἀφορμὴν πρὸς σοβαρὰν μελέτην περὶ τῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν ἐγκυφάλων τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατούσης ἐλευθερίας.

✱

Σκέψις Ποστολάκα μαθόντος τὸν διορισμὸν τοῦ ξένου νομισματογνώμονος κ. Πίκ :

«Οἱ ἀχάριστοι ! νὰ πικ... ράνωσι τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου μου !»

Ἄξός

ΚΙΒΔΗΛΟΝ ΑΓΑΛΜΑ ΠΑΡΙΔΟΣ

Διὰ τὸ περιεργὸν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγάλματος τοῦτου παρέχουμε τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἀστὸς» ἐν τῇ Δ' σελίδι τὴν εἰκόνα τοῦ ἡκιστα καλλιτεχνικοῦ ἔργου τοῦτου τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀλξένορος ! Διότι ἐποικίθη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν Νάξῳ ὑπὸ Βρακᾶ τινὸς γλύπτου τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων — ἐτάφη δὲ καὶ ἀνεσκήθη δῆθεν, ὅπως πωληθῇ ὡς ἀρχαῖον... εἰς ἀπειρὸν τινα ὀφθαλμόν. Ἀλλ' ἔσχε περιπετείας ὁ δυστυχὴς Πάρις· κατεσχέθη ὑπὸ τῆς ἐν Σύρῳ ἀστυνομίας καὶ ἀπεστάλη σιδηρόφρακτος ἐν Ἀθῆναις, ὅπου ὅμως ἀπελύθη, δυνάμει τῆς κιβδηλοῦ αὐτοῦ ιδιότητος !

Μετεκομίσθη δὲ ἀκολούθως εἰς Παρισίους, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ κατεδίωξε τὸν νόθον τοῦτον πρίγκηπα τοῦ βασιλείου τῆς Τριτάδος· ἐν τῷ μεταξύ ὅμως νέον ἐπεισόδιον κατέστησε τὴν τύχην τοῦ ἀγάλματος περιεργότεραν. Ὁ εὐτυχὴς τοῦ ἀγάλματος κάτοχος, μὴ δυνάμενος, φαίνεται, ἀνευ τῆς βοηθείας ἐτέρου τινός νὰ πωλήσῃ τὸν θησαυρὸν του, συνεταιρίσθη πρὸς Ἑλληνά τινα ἀρχαιοκάπηλον ἐν Παρισίοις, εἰς ὃν ὑποσχέθη τὸ ἥμισυ τοῦ χρήματος, ὅπερ θὰ ἐλάμβανεν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἀπαγωγέως τῆς Ἑλένης. Ἀλλὰ κατόπιν μετεμελήθη ! ἐπίστευσεν, ὅτι καὶ μόνος θὰ κατώρθου νὰ πωλήσῃ τὸν Πάριν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐγάλασε τὸν μεσίτην ! Οὗτος ἀγανακτήσας κατὰ τοῦ ἀπίστου κατόχου ἀπεφάσισε, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις προξενικὴν ἀρχήν, νὰ γνωρίσῃ τὴν ἐγκληματικὴν πράξιν τοῦ ἐξ Ἑλλάδος ἀρχαιοκαπήλου προδίδων τὸ μυστικόν ! μεταδιδάζων ἅμα δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος δικαιώματά του εἰς τὰ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ καὶ ἐκέλευσεν ἵνα τὰ διεκδικήσῃ !

Ἀλλ' ὁ Πάρις ἐφύγεν ἐν τῷ μεταξύ δι' Ἀγγλίαν... ἀγνοεῖται δὲ ἐὰν ἐκεῖθεν μετέβη καὶ εἰς τοὺς Πόλους, ὅπως κατορθώσῃ νὰ εὕρῃ τυφλὸν τινα ἢ καὶ ὀρεῖντα ἀρχαιομανῆ, ὅπως τὸν ἀγοράσῃ.

Ἐν τούτοις συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρακολουθήσῃ τὸν νέον τοῦτον Πάριν, ὅπως μὴ ἔχωμεν νέον τινὰ Τροϊκόν πόλεμον, ἂν καὶ τὰ νῦν ὑφίσταται ὁ τάλας, ὅ,τι ἄλλοτε αὐτὸς ἔπραξεν : ἀπαγωγὴν.

Σ (Π')

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΚΟΜΜΑ

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ὀρφικῆς Θεογονίας)

Ἐσχίσθη τὸ μεγάλο Αὐγὸ καὶ ἀνοίξε μαῦρον στόμα
Κ' ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸ τὸ Τρίτον Κόμμα,
Καὶ χάσκουμε ποῦ τὸ θεωροῦμε ἀκόμα !

✱

Πετροπουλάκη, Γιωργαντᾶ, καὶ ξακουσμένε Ράλλη,
Μὲ μὴ φροντίδα κλώθοντας μεγάλη,
Ἐσεῖς οἱ Ἄνεμοι τῶχτε βγάλετε !

✱

Σὺν Ἐρῳς μὲ χρυσᾷ φτερᾷ τὸ Τρίτον Κόμμα ἐφάνη,
Κι' ὁ Κρόνος ποῦ τὸν λένε Δεληγιάννη
Τάχασε, καὶ δὲν ἔξερε τί νὰ κάνῃ !

✱

Κι' ὁ Ζεὺς Τρικούρης μ' ὅλους του τοὺς φίλους καὶ ἀδελφοὺς του
Ἐν τὸν Ὀλυμπο μετρᾷ τοὺς κεραυνούς του
Καὶ ταξιθεύει ἀνήλικους ὁ νοῦς του !

✱

Πρωτῶν ἡ μάναις τὰ παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ τῆς μάναις,
Περίχαρτα σημαίνουν ἢ καμπάναις,
Τριτοκομήταις χαίρετε Τιτᾶνες !

✱

Σὺν τῇ μητέρᾳ τῶν Θεῶν, σὺν τῇ μεγάλῃ Ρέα
Θεὶ νὰ 'ρθ' ἡ Ἐξουσία ἡ ὥραια
Νὰ κάμῃ μὲ τὸ Κόμμα σὰς παρέα !

✱

Κι' αὐτὸ ποῦ βγῆκε ἀπὸ τ' Αὐγὸ μὲ τόσ' ὑπομονή
Θεόρατο μὲ μῆρα θὰ γενῇ.
Βόηθα, Βουλὴ, καὶ Γῆ, καὶ Οὐρανοί !

✱

Ἀλλοιωτικά, θ' ἀρχίσουνε νὰ λέν' ἡ κακίς γλώσσαις
Πῶς τίποτε δὲν ἔκαμαν ἡ κλώσσαις,
Κ' ἐπῆγαν ἔς τὰ χαμένα ἐλπίδες τόσαις,

✱

Κ' εἶνε πολὺ καλλίτερα γὰρ τὴν ὑπόληψί του,
Νὰ 'μπῇ καὶ πάλι μὲς ἔς τ' Αὐγὸ, ἀλοῖ του !
Ὅπως ὁ σάλιαγκας μὲς ἔς τὸ καυκί του !

Χάρις Μυράμωχ

